

Diàleg

LLIBRES DE GRAN IMPORTÀNCIA PER AL SISTEMA LITERARI

Ara sí, que sí

D. SAM ABRAMS / POETA, ASSAGISTA I TRADUCTOR

Les coses són com són i no són pas d'una altra manera. Sempre he estat el primer a queixar-me de la distància abismal que ha separat la universitat catalana de la societat civil, gairebé com si no tinguessin res a veure l'una amb l'altra. La veritat és que durant molt de temps la universitat d'aquest país, sobretot les facultats d'humanitats i filologia, ha actuat com si fos una fundació privada i no una institució pública, i no hagués de retre comptes davant la societat. Aquesta actitud d'allunyament, d'estar per sobre el bé i el mal, ha tingut unes conseqüències més aviat nefastes de tancament mental i d'endarreriment intel·lectual pel que fa a les matèries impartides i d'absència pràcticament total pel que fa al paper d'arbitratge i tutelatge de l'actualitat que hauria d'exercir constantment la universitat. Aquestes qüestions han estat denunciades una vegada i una altra. I el pitjor que podem fer els membres de la societat civil és tancar-nos en banda o, més contraproductent encara, deixar la universitat com a causa perduda i ignorar-la.

CARME PERIS

HO DIC PERQUÈ DARRERAMENT HE VIST SENYALS inequívocs d'indiferència davant dels docents universitaris que fan un esforç d'acostament a la societat civil o davant de productes culturals amb què la universitat contribueix a la nostra comunitat. En aquest sentit, al llarg d'aquesta tardor, per conductes diferents, m'han arribat a les mans tres llibres de gran importància per al sistema literari i, pel que he pogut veure, han tingut un ressò escàs o nul.

EL PRIMER QUE EM VA ARRIBAR A LES MANS va ser el dens volum, *Diaris i dietaris*, publicat per Editorial Denes, que és el resultat d'una trobada sobre aquesta modalitat de literatura memorialística que es va muntar a la Universitat d'Alacant. Tothom sap que la Universitat d'Alacant, gràcies a la intervenció d'Enric Balaguer, ha volgut especialitzar-se en l'estudi de les diverses formes de literatura autobiogràfica i des de fa anys organitza trobades internacionals sobre els diversos vessants d'aquest tipus d'escriptura. *Diaris i dietaris* és el fruit d'una de les trobades i constitueix una gran contribució a l'intent d'entendre i tipificar aquest subgènere de la memorialística. I qualsevol lector sap perfectament que la memorialística (diaris, biografies, autobiografies, memòries, cartes) va guanyant cada dia més lectors i cada dia apareixen més mostres d'aquest tipus de literatura. Ara mateix acaben d'aparèixer nous dietaris de Josep Maria Castellet, Vicenç Villatoro i Ramon Guillel, per citar-ne només tres. Això vol dir, fixem-nos-hi bé, que per mitjà del llibre *Diaris i dietaris* la universitat està intentant participar activament i oportunitat en un fenomen literari molt estès en l'actualitat.

EL SEGON QUE EM VA ARRIBAR VA SER *Textualisme i subversió: formes i condicions de la narrativa experimental catalana (1970-1985)*, publicat per la Universitat de les Illes Balears i Publicacions de l'Abadia de Montserrat i acompanyat d'un CD que aplega tota mena de textos literaris originals. Aquest gruixut volum és el resultat final de diversos projectes d'investigació successius duts a terme per mitja dotzena de professors/especialistes al llarg d'anys successius. En aquest cas, la universitat lidera una iniciativa d'un valor inestimable: posa la primera pedra per a una revalorització de la literatura dels anys 70. De fet, ara mateix en el món literari actual estem més aviat en fals, perquè no hem avaluat correctament la producció literària d'aquells anys. No hem avaluat correctament les obres de Carles Hac Mor, Miquel Bauçà, Biel Mesquida i Jordi Coca. Hem prescindit massa alegrement de l'obra de Josep Albertí, Joaquim Sala-Sanahuja, Patrick Gifreu i Josep Palàcios. No tan sols hem de reconèixer la gran importància de *Textualisme i subversió* sinó que hem de fer que l'exemple prosperi fins a tenir una radiografia completa d'aquella època, la dècada del setanta, que des de tants punts de vista diferents és el fonament de la nostra. Aquí la universitat ens ha volgut ajudar a saber d'on venim per tal de precisar millor exactament on som.

I EL TERCER VA SER *Mites clàssics en la literatura catalana moderna i contemporània*, publicat per la Universitat de Barcelona a través de l'Aula Carles Riba, una agrupació que dedica una bona part dels seus esforços a l'estudi de les arrels clàssiques de la literatura catalana. En el cas que comentem el llibre aplega treballs sobre la presència de mites clàssics en les obres d'autors de la vàlua de Joan Maragall, Llorenç Villalonga, Salvador Espriu, Mercè Rodoreda i Josep Palau i Fabre. Aquí tornem a trobar la universitat fent una contribució valuosa al sistema literari d'ara a base de fer-nos entendre el mecanisme de participació dels autors moderns en el procés de l'actualització, adaptació i renovació dels continguts dels mites clàssics. Una feina ben necessària.

ÉS UNA MOLT BONA COSA QUE LA UNIVERSITAT vulgui participar en la bona marxa de la cultura literària actual, i nosaltres hem de conèixer i reconèixer honestament els seus esforços.

Notícia publicada al diari AVUI, pàgina 26. Dimecres, 28 de novembre del 2007

Paraules clau: Universitat, Literari, Literatura, Josep, Societat, Diaris, Civil, Sistema, Importància, Catalana